

אע"פ

דאמור רצנן הבא ליפרע מנכסי יתומים כו'. ותניא
 נמי כפ' הכוזב (כתובות דף פו. ושם) חבל מה לעשה שהרי אמרו חכמים הבא ליפרע כו' משמע שהיה משנה בשום מקום ותיבא אמרו
 חכמים, דמאלמנה, ליבא למינא דשאני אלמנה דחיה לה בתנאי ב"ד וחיישינן ללררי טפי וחומר ר"י מדרבנן צפרק הכוזב (שם דף פד.) גבי מי
 שמת והניח אשה ובעל חוב, והיה לו מלוה ופקדון ביד אחרים כו' יתנו לירשים שכולם לריבם שבועה ואין היורשין לריבין שבועה, ועוד
 וצנן בשבועות (דף מה.) וכן הייתומים מן הייתומים לא יפרעו אלא בשבועה וכו' שנה מנינו בין שטרותיו של אבא ששטר זה פרוע אלמא גם
 האב היה נשבע שאינו פרוע; מכאן משמע שאם הוליא שטר חוב על חבירו וכו' לא ישיבטע לי דלא פרעתיך בגו זימניה חין לריך לעשות
 שבועה: **מי אמרי** במקום חזקה מה לי לשקר או לא. **בבבא** בר מרדכי והא דה חזקה עדיפה משטר, דבשטר חינו גובה אלא בשבועה
 ובהך חזקה גובה בלא שבועה וכו' מאי הא מיבעיא ליה הא פשיטא דמיגו במקום עדים לא חמרינן כ"ש במקום חזקה עדיפה טפי וכו'
 דלא קשה כלל דודאי עדים עדיפי מחזקה דמי אמרי שפרעו חפי' בחוך הזמן פטור, ואי אמרי חפילו אחר זמן ידענו שלא פרעו, היה גובה
 מן הייתומים בלא שבועה, ומה שריך שבועה בים לו שטר זהו לפי שאינו מוכיח מתוך השטר אס פרע ואם לאו לזימנין דזייר ליה חפשיטי
 דספרא כדאמרינן בפ"ק דב"מ (דף יו.) **הבבא** דמ"מ חפשיט דלא אמרי' מיגו במקום חזקה מדרמי בר חמא דאמר צפרק כל הגשעין
 (שבועות דף מה: ושם) המפקיד אלא חבירו בשטר לריך להחזיר לו ה'. (בשטר) ולא מהימן לומר החזרתי לך דמיגו דאי אמר דנאכסו משום דמני
 חיל שטרך בידי מאי בעי צ"ש דלא אמר מיגו במקום חזקה דחזקה עדיפה דחין לריך שבועה וטעמא דשטרך בידי מאי בעי צ"ש מהגו
 לפוטרו משבועה ומה שוגיא דהכח לא סברה כרמי בר חמא, ולא דמי כלל **לבהבא** דפרק האומר (דף סד: ושם) דאמר היבא דמוחזק לן
 דחיה ליה אחים ואמר י"ש לי בנים דנחמן דמיגו דאי בעי פטר לה בגיטא, וכן הוה דהאשה שלום יבמות דף קטו. ושם) דבעי החזיקה היא מלחמה
 בעולם מי אמר מיגו דחי בעי אמרה שלום בעולם או דלמא כיון דחזיקה היא וחמרה בדדמי לא חתימה לי לשקר ומרע לחזקה ומייתי
 התם מעין הדין בעייה, לא כלל להך דהכא ומהי קשב מדרבנן ביבמות צפרק בים שמאי (דף קיא:.) יבמה שאמרה הוך שלשים יום לא
 נבעלתו כופין אחרי, אחר שלשים מצקשים האנו, ומפרש התם **עד** שלשים יום מוקי איניש אנפשיה. טפי לא מוקי ולכך לאחר שלשים יום
 חין כופין דלא מהימנא חף על גב דחיה לה מיגו דחי בעייה חמרה חינו יכול לבא עלי דנחמנא כדמוכח בסוף נדרים (דף נא.):
 ואמר

מ"מ
 ד"ה
 ק"מ
 ק"מ
 ק"מ

- 1. חבטא טלנו דחזק מין קומי חמוות אכאן בל' אלוס
- 2. דאלו סאלו קיב מיד (יבדז נור), החלו היה צריך ליעבד גמ לימותו
- 3. נפסדו המיזוק י"י פדננו טאיים 348 בסכו תוספות החזקנו
- 4. כנ"ל נסו

תקציר תוס' דף א"ז

לפי פנין טל פסא סכר מנכסי יתומים או פירז אלא בטובה - קמי גרמיא רהו זין יודי (וכקתני טריי איתו פמיית פסא יסרד וכנ) גמא אומר לזין כה אמור זכוסיו אמא-אכ אכס? יל כק
 גוס' אביא ב' מיניו טרמם טמך (למזו זין נפ

תקציר תוס' דף מ

תוס' מילכ כמר קוויא ד' ומה לא פ' טמך (למזו טאלת פגמ' מי אמרינן במקום חזקה מה לי לרקר או לא) - יודי פקוטיא פאמוכע (ואו ידו כפלו) מתקף למר מכל א' מהמקורות הפוסאן בקוויא (אן ר' טמך
 לזינות זו טאלת פגמ'